

ARCHEOLOGISCHE EVALUATIE VAN HET BODEMARCHIEF TE AALBEKE

PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

ABO Archeologische Rapporten 296

Rapport opgemaakt door Jan Coenaerts

Derbystraat 55
9051 Gent

maart 2017

dossiernr. 21436.R.01

Projectcode: 2017B319

Gent

1 GEMOTIVEERD ADVIES

1.1 INTERPRETATIE EN DATERING

Naar aanleiding van infrastructuurwerken ter hoogte van de Busschaertstraat te Aalbeke werd door ABO NV in opdracht van de bouwheer een archeologienota opgemaakt. Deze nota moest vaststellen in hoeverre het onderzoeksgebied een archeologisch potentieel in zich draagt en in welke mate het archeologisch archief in gevaar is door de geplande werken.

Op basis van landschappelijke en archeologisch/historische gegevens kan een inschatting gemaakt worden van de aard en ouderdom van eventuele archeologische vindplaatsen ter hoogte van het studiegebied. Hierbij wordt er van uitgegaan dat het spreidingspatroon van archeologische vindplaatsen sterk afhankelijk is van de fysieke eisen die werden gesteld aan het landschap.

Voor pre-agrarische gemeenschappen (paleolithicum t/m neolithicum) was een ecologisch divers landschap belangrijk. De mens trok zijn tijdelijke kampementen meestal op langs overgangszones van nat naar droog, zoals bijvoorbeeld op droge zandruggen in beekvalleien. In dergelijke gradiëntzones zijn namelijk de rijkste en meest diverse voedingsbronnen aanwezig en was drinkwater binnen handbereik. Een dergelijke gradiëntzone was mogelijk wel aanwezig ter hoogte van een beek die tot de recente tijden het studiegebied doorkruiste. Dit verklaard tevens de verschillende losse vondsten van steentijd materiaal. Toch kunnen we hier geen *in situ* jager verzamelaarssystes verwachten omdat de landschappen waarin deze sites zicht vormden niet werden bedekt met holoceen materiaal en bijgevolg volledig zijn verploegd of verspoeld.

Bij de introductie van de landbouw werd de geschiktheid van de bodem voor het plegen van akkerbouw een cruciaal criterium. De eerste akkers werden op de vruchtbaarste en makkelijk te bewerken gronden aangelegd. Sommige natuurlijke bodems ter hoogte van het studiegebied hebben een relatief hoge natuurlijke bodemvruchtbaarheid. Neolithische bewoning in de regio kan bijgevolg niet worden uitgesloten.

Uit de perioden tussen het neolithicum en de late middeleeuwen zijn zeer weinig indicaties van bewoning gekend. Waarschijnlijk echter heeft dit enerzijds te maken met de minder gunstige landschappelijke positie die het studiegebied innam, op de bodem van een nat beekdal en anderzijds met een gebrek aan onderzoek in de regio.

Uit de late middeleeuwen tenslotte zijn verschillende locatie van walgrachtsites gekend, een duidelijk teken van enige rurale rijkdom. De aanwezigheid van deze sites verklaard mogelijk ook de losse vondst van verschillende scherven uit deze periode.

Ondanks dat de regio een zeker archeologisch potentieel heeft met indicaties die voornamelijk uit steentijden en late middeleeuwen komen, is de kans op het aantreffen van archeologische sporen ter hoogte van het studiegebied onbestaande. Enerzijds ligt het grootste deel van het studiegebied in een zone waar geen archeologie te verwachten valt, anderzijds blijkt voor het deel van het studiegebied dat buiten deze zones ligt, dat de archeologische lagen, beschermd door meerder meters ophoging, niet zullen worden aangesneden bij werken.

1.2 INSCHATTING POTENTIEEL TOT KENNISVERMEERDERING

Het potentieel tot kennisvermeerdering bestaat hier voornamelijk uit het aantreffen van archeologische sites met een lage densiteit die getuigen van neolithische tot recente menselijke activiteiten met belangrijke indicaties voor laat middeleeuwse tot recente bewoning.

In recente jaren werd het studiegebied verschillende malen vergraven en vervolgens opgehoogd. Het is dan ook grotendeels opgenomen in de inventaris van 'Gebieden waar geen archeologie meer te verwachten valt'. In het overige deel van het studiegebied zullen geen archeologische sporen worden aangesneden bij graafwerken. De funderingszolen, die vanuit de grootste verstoring veroorzaken, gaan niet dieper dan de ophogingslagen en hetzelfde geldt voor de geplande vloerfunderingen en buitenverhardingen.

Gezien geen archeologische sporen zullen worden aangesneden, is de mogelijkheid tot informatiewinst dus zeer klein. Een kosten-baten analyse wijst bijgevolg nogal eenvoudig richting een vrijgave van het terrein.

Bijgevolg dient ook geen programma van maatregelen te worden opgesteld.